

Departament de Premsa i Comunicació

Nova programació expositiva

Antoni MARQUÈS.
Qu'est-ce que la sculpture moderne?

VACCARO.
Tramuntana

Cyril TORRES.
NIVIS

Del 23 de gener al 22 de maig de 2016

FUNDACIÓ
VILA CASAS

CAN
MARIO
PALAFRUGELL

Antoni MARQUÈS.

Qu'est-ce que la sculpture moderne?

La topada lúdica entre forma –embolcallada en acer, polièster, suro, llautó, brea fusta, escaiola, plom...i altres matèries post industrials– i escultor origina, en la lírica plàstica d'Antoni Marquès, una narrativa excèntrica i sense complexos que aboca l'espectador a una exploració semàntica entorn del significat i els significants múltiples de la pràctica artística. L'artista converteix aquesta en un procés artesanal que, tanmateix, investiga, explora i experimenta amb la química i la tecnologia les possibilitats de la forma, també del color, en una potent explosió pop –de verds llima intensos, roses xiclet, vermellons, grocs cromo... –. “M'apropio del color com si es tractés d'un material més. Aquestes pintures tenen unes qualitats plàstiques que ja són matèria, molt sofisticades”, ha explicat alguna vegada l'autor.

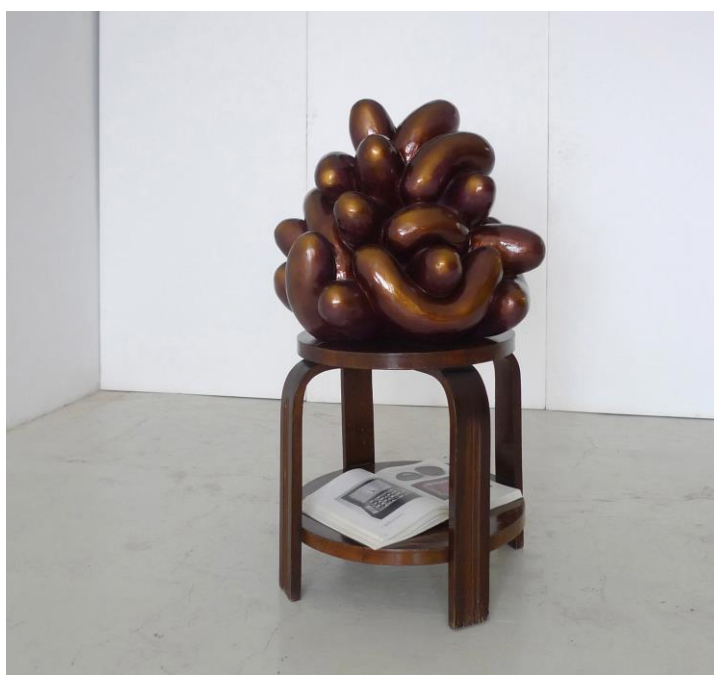

Verdemar (2014), *Muestro lo que no ves* (2014) i *El dur treball del fracàs* (2015).

Enrique Juncosa, museòleg, escriptor i crític d'art, traça en el catàleg que acompanya l'exposició que avui s'inaugura al Museu Can Mario de la Fundació Vila Casas, un relat vital i creatiu de la trajectòria d'un autor format a l'Escola Massana de Barcelona a finals dels anys 70, seduït per la corporeïtat de la forma gràcies a la irrupció del post minimalisme. És cap als anys 80, com assenyala Juncosa, que l'artista dóna forma, ja no només al material, sinó a un gest que li és propi i característic; la “forma trobada” –i trobada en els objectes més inesperats del nostre esdevenir contemporani, aquells on el joc n'és l'element rei (joguines, laminadures, objectes de consum inofensius i banals)– propicia una relació de mal·leabilitat que desafia l'impacte visual de la gamma cromàtica i ofereix una experiència de contemplació igual de llaminera i juganera –potser no del tot inofensiva.

El cinisme, la ironia i un tarannà, en certa manera, pop, o kitsch, són darrere d'un joc estètic que ens condueix a plantejar-nos: “què és l'escultura moderna?” (“Qu'est-ce que la sculpture moderne?”, en referència a l'exposició de 1968 al Centre Pompidou de París), i és el punt de partida d'una reflexió que indaga en el sentit metafòric de la creació i en la seva capacitat per mostrar-nos allò que no volem veure –*Muestro lo que no ves* (2014) és, precisament, una obra recent de Marquès que ens convida a contemplar el nostre propi reflex des del si profund de la matèria escultòrica, engolint la mirada i la presència, que desapareixen en la dimensió artística.

Els contrastos i les contraposicions (dins i fora; dur i tou; obertura i tancament; blanc i negre; rodó i quadrat; delicadesa i perversitat...) modelen, també, el visitant casual que s'aproxima a la matèria treballada per l'artista. Els crítics ho han anomenat equilibri, diàleg, discurs..., “de tensions estètiques”; un univers creatiu en lluita que també relaciona tradició i contemporaneïtat, com ja escrigué l'historiador, crític d'art i comissari Josep Casamartina i Parassols: “[Marquès] ha anat desplegant una obra coherent, molt fidel al concepte tradicional de l'escultura: el modelat, la representació, el volum, el buit i el ple, els motlles i les foses..., però amb un llenguatge estrictament contemporani, ple de cites –a les quals dona la volta– a coetanis com Toni Cragg (el d'abans i el d'ara), Richard Deacon o, fins i tot, Jaume Plensa, i també als ja històrics de la modernitat de Hans Arp a Claes Oldenburg, passant per Manuel Rivera”.

C'est-ce que la sculpture moderne? (2015).

L'exposició que avui presentem, comissariada per la directora d'art de la Fundació Vila Casas, Glòria Bosch, aplega una cinquantena de treballs dels darrers anys, des de 2009 fins a 2015 amb èmfasi en el període més recent, i recorre una línia que troba un dels seus referents en l'obra *Merda d'artista* de Piero Manzoni (1961), àcida crítica del mercat de l'art, i ho connecta amb un esperit irreverent i surrealista, provocador i seductor.

“Qu'est-ce que la sculpture moderne?” dona títol a dues obres, la carcassa metàl·lica amb recipients buits de pintura i embolcall de plàstic, analogia de la fragilitat (2015), i el conglomerat de formes orgàniques –excrements– de resina de polièster damunt una taula rodona (2015), amb el catàleg de l'exposició al Centre Pompidou. Aquests excrements poblen els artefactes de la sèrie *Matèria definitiva* –reminiscència de Joan Vilacasa–, o *La*

fecundación de la carretilla –evocació de l'Àngelus de Millet– (ambdues, de 2015), entre d'altres, i articulen relats i complicitats entre materials. Les seqüències de *Penetrable* i *Impenetrable* (de 2013 a 2014; la darrera, en exhibició en aquesta mostra) exploren continguts i continents de l'escultura, en una gamma cromàtica de blancs neus i en un joc altern de formes ovalades i quadrades, textures suaus al tacte o hostils i punxegudes i obertures i impossibilitats d'accés. Les peces de *Vida activa* (2014) componen, per la seva banda, testimonis geomètrics d'iniciació i, junt amb obres com *Verdemar* (2014) o *El dur treball del fracàs* (2015), reproduïxen notes de color vibrants i textures esponjoses. *Empalats*, de 2012, alça, finalment, la veu crítica de l'intel·lectual davant la immigració, les fronteres i la supervivència.

Empalats (2012).

Breu nota biogràfica:

Antoni Marquès neix a Sabadell (Barcelona) el 1956.

Cursa els estudis d'escultura a l'Escola Massana de Barcelona i realitza pràctiques de perfeccionament d'escultura amb ferro al taller de Bernard Perrin a l'École National Supérieur des Beaux-Arts de París.

Des de l'any 1980 es dedica exclusivament a l'escultura i construeix la seva identitat creativa, de primer amb els materials del ferro, el bronze, l'alumini, l'acer inoxidable, el zinc i el plom. Durant els anys 80 treballa entre França i Espanya. El 1985 és seleccionat a la I Muestra de Arte Joven de Madrid, passant a treballar des de llavors amb la Galeria Buades. És seleccionat en el VI Salón de los 16 (Madrid) i també treballa amb la Galeria Fúcares i la Berini de Barcelona.

A partir dels anys 90, el treball escultòric d'Antoni Marquès incorpora resines, plàstics termoformats, ferro pintat, serigrafies, vidre i miralls i el color adquireix una presència substancial en la seva obra. A partir de l'any 2000, aquests materials es combinen i fusionen entre si per expressar noves qualitats plàstiques.

Exposicions individuals:

2016

"Qu'est-ce que la sculpture moderne?". Museu Can Mario d'Escultura Contemporània. Fundació Vila Casas. Palafurgell (Girona).

2014

"Manual de Resistència i Acció. L'escultura d'Antoni Marquès". Museu d'Art de Sabadell. Sabadell (Barcelona).

2013-14

"Formes del Pensar". Museu Arxiu Tomàs Balbey. Cardedeu (Barcelona).

2013

"Manual de Resistència i Acció. L'escultura d'Antoni Marquès". Centre d'Art Tecla Sala. L'Hospitalet del Llobregat (Barcelona).

2010-11

"Tiempo al tiempo". Galeria Moriarty. Madrid.

2009

"Tema amb Variacions". Alliance Française Sabadell (Barcelona).

"Tema amb variacions". Galeria Canem. Castelló

2007

"A les llums, ombres". Galeria Fidel Balaguer. Barcelona.

2005

"Plecs". Galeria Fidel Balaguer. Barcelona.

2003

"A las luces, sombras". Galeria Moriarty. Madrid.

2001

"Faz". Galeria Moriarty. Madrid.

"Escultures i dibuixos 1983-2001". Museu d'Art de Sabadell (Barcelona).

1999

Galeria Berini. Barcelona.

1998

"Visions de Futur '98". Zona XXI, Vilanova i la Geltrú (Barcelona).

1997

Galeria Cavecanem. Sevilla.

1996

"Escultura al Jardí". Fundació Caixa de Sabadell, Sabadell (Barcelona).

Galeria Berini. Barcelona.

1994

Galeria Berini. Barcelona.

1992

Galeria Inge Maltus, Sabadell (Barcelona).
"Olimpiada Cultural". Galeria Berini. Barcelona.

1991

Galeria Berini. Barcelona.

1990

Galeria Berini, Barcelona.
Galeria Javier Gastelvert. Palma de Mallorca.

1989

Galeria My Name's Lolita Art. València.
Galeria Fúcares, Almagro(Ciudad Real).

1988

Galería Buades, Madrid.

1987

Acadèmia de Belles Arts de Sabadell (Barcelona).
Institut Francès, Barcelona.

1986

Galería Buades, Madrid.

1985-86

Espai 83. Museu d'Art de Sabadell (Barcelona).

1983

Centre Regional des Oeuvres Universitaires, París (França).

1982

Centre de Lectura de Reus (Tarragona).

1980

Acadèmia de Belles Arts de Sabadell (Barcelona).

Obres en aquesta exposició:

Comportándose

2015

Resina de polièster pintada amb efecte bronze i xapa d'acer negre

128 x 90 x 36 cm

110 x 77 x 35 cm

100 x 100 x 39 cm

Mides variables

El dur treball del fracàs

2015

Resina de polièster, pintura luminescent i moqueta

103 x 203 x 90 cm

Erección

2015

Resina de polièster pintada amb efecte bronze

162 x 168 x 32 cm i 70 x 127 x 127 cm

Instal·lació mides variables

La fecundación de la carretilla

2015

Resina de polièster pintada amb efecte bronze, carretó i llibre de Salvador Dalí

82 x 169 x 72 cm

Matèria definitiva núm. 1

2015

Resina de polièster pintada amb efecte bronze sobre taula de taller

112 x 185 x 110 cm

Qu'est-ce que la sculpture moderne?

2015

Estructura de xapa galvanitzada, envasos de taller i plàstic retràctil

138 x 78 x 78 cm.

Qu'est-ce que la sculpture moderne?

2105

Resina de polièster pintada amb efecte bronze, taula de fusta i catàleg del Centre Pompidou

107 x 60 x 58 cm

Salut

2015

Resina de polièster pintada amb efecte bronze, xapa de llautó, melamina blau Klein i fotografia

240 x 250 x 80 cm

Ausencia

2014

Carbó de coc i fusta lacada

18,5 x 14,5 x 23 cm

Contrallum núm. 9
2014
Carbó de coc i alabastre
16,5 x 13,5 x 22 cm

Sèrie completa "Contrallum"
2014
10 escultures
Carbó de coc, alabastre i fusta
Cada peça: 18 x 13 x 10 cm aproximadament

Interacció núm. 1
2014
Escaiola i plàstic
72 x 55 x 53 cm

Interacció núm. 2
2014
Escaiola i fusta
70 x 55 x 54 cm

Muestro lo que no ves
2014
Resina de polièster, pintura i mirall
104 x 94 x 62,5 cm

Verdemar
2014
Resina de polièster i pintura Brillant-color effect
105 x 103 x 89 cm

Vida activa núm. 1
2014
Resina de polièster tenyida de vermell fluor
71 x 72,5 x 11 cm

Escultura amb peanya núm.1
2013
Resina de polièster amb carbonat càlcic
83 x 87 x 41 cm

Escultura amb peanya núm.2
2013
Resina de polièster amb carbonat càlcic
98 x 95 x 30 cm

Impenetrable núm. 1
2013
Guix, escaiola i goma laca
72,5 x 53,5 x 55,5 cm

Impenetrable encima de una mesa

2013

Guix, escaiola i fusta pintada

82 x 56,5 x 55 cm

Empalats

2012

Resina de polièster, pintura luminescent i estructura metàl·lica

202 x 282 x 170 cm

Suspiros nº 2

2012

Resina de polièster amb pintura luminescent i brea

290 x 35 x 236 cm, 23 elements

VACCARO.

Tramuntana

En l'ordre de la pintura derivada de l'informalisme abstracte d'arrel nord-americana, hi ha una pintura mística, elevada, que fa plorar mentre glorifica: Rothko. A l'altra vessant, hi ha una pintura ascètica, més carnal i gestual: Pollock. La primera, va de la física a la psique (la unitat de sensacions i pensaments); la segona, a la cal·ligrafia. L'una s'enlaira cap al buit de la llum i el color; l'altra toca de peus a terra. És possible que l'escultura Petjada de Vaccaro tingui el punt d'elevació i el punt d'arrelament. No em queda clar si s'eleva o baixa, suspesa. És el mateix efecte que ens provoquen els plecs en les escultures de marbre del barroc; en el seu punt extrem, l'èxtasi que aquí s'aferma en la petjada humana. Allà on uns hi veien l'elevació del terrenal i un erotisme transcendental, altres hi copsem l'efecte físic de la mà que ho esculpeix i poleix, i la irradiació en el ritme.

ALTAIÓ, Vicenç a: *Vaccaro. Tramuntana*. Fundació Vila Casas (2015).

Vaccaro, va escriure l'escriptor i periodista Francesc Miralles en un article molt complet sobre l'artista i la seva obra, el 1995, és nascut a Barcelona el 1946 i va formar-se a l'Escola Massana de Barcelona. Practicà el dibuix al natural al Cercle Artístic de Sant Lluç. La seva trajectòria començà cap als 70, al taller de Picasso a Barcelona, amb la combinació entre la tasca expositiva i el treball per a cobertes de discos i llibres, col·laboracions en obres de teatre i espectacles musicals i intervencions urbanístiques a l'àrea metropolitana de Barcelona.

Tríptic del poeta I, II i III (2013).

El *leitmotiv* de la seva producció és la vinculació estreta entre traç, ritme i paraula, en un treball, a parer del poeta, crític d'art i comissari Vicenç Altaió, hereu d'una de les línies de l'escola catalana d'avantguarda, però que aconsegueix una ferma depuració i un extrem minimalisme de la forma estructurada, aquesta, en cadències que es repeteixen i dibuixen cal·ligrafies en l'espai –i evoca Joan Miró, però també Antoni Tàpies, com a referents de l'actitud estètica i el codi plàstic de Vaccaro. Es tracta, en paraules del crític i escriptor J.M. Corredor Matheos, d'un artista *transdisciplinari*, amb capacitat per intervenir artísticament en diversos llenguatges i conservar una essència que li és característica. Un altre crític i especialista, Daniel Giralt-Miracle, va sintetitzar amb aquestes paraules les afinitats heterodoxes de Vaccaro:

Treballi [Vaccaro] sobre una superfície plana, dibuixant, pintant o gravant; treballi en l'espai, ja sigui com a escultor, com a instal·lador o performer; o busqui una quarta dimensió, la que va més enllà de l'espai euclidià o jugui amb dimensions més abstractes com les idees o la música, sempre apareix en la seva obra el seu llenguatge, una escriptura que ha inventat, eminentment cal·ligràfica, preponderantment gestual, acusadament rítmica i que és l'expressió directa d'aquesta passió que traspuja la seva obra i la seva personalitat.

L'exposició que avui presentem, "Tramuntana", a cura de la directora d'art de la Fundació Vila Casas, Glòria Bosch, és un homenatge a Vaccaro a partir d'adquisicions d'obra realitzada entre 2010 i 2014, on destaca un treball que mira d'expressar pensaments i visions en relació amb l'identificació amb el territori i l'exploració de les cadències de la pinzellada. *Tramuntana* (2014) és una al·legoria del paisatge que converteix el traç en el vent característic de L'Empordà; *Petjada* (2010), una metàfora del viatge; *República* (2010), l'estendard d'un compromís i el *Tríptic del poeta* (2013), finalment, representa una escriptura pintada, una poesia de la forma.

El bosc de l'ànima (2013).

Obres en aquesta exposició:

Triptic Tramuntana I

2014

Acrílic sobre paper

100 x 70 cm

Triptic Tramuntana II

2014

Acrílic sobre paper

100 x 70 cm

Triptic Tramuntana III

2014

Acrílic sobre paper

100 x 70 cm

Triptic del poeta I

2013

Acrílic sobre tela

195 x 160 cm

Triptic del poeta II

2013

Acrílic sobre tela

195 x 160 cm

Triptic del poeta III

2013

Acrílic sobre tela

195 x 160 cm

El bosc de l'ànima

2013

Polimetacrilat i acer inoxidable

150 x 150 x 100 cm

Petjada

2010

Polimetacrilat

120 x 40 x 40 cm

República

2010

Polimetacrilat policromat

124 x 92 cm

Breu nota biogràfica:

Exposicions

2015

“Cada dia és un privilegi, un regal i una victòria”

Àmbit Galeria d'Art, Barcelona.

“Amb perles a cada mà visc al cor d'una petxina”

Castell de Cornellà, Cornellà.

2011

“De la passió”

Galeria Oscar Pàmies, Barcelona.

2010

“De la passió”

Palau de Mar, Sitges.

“De la passió”

Can Castells Centre d'Art, Sant Boi.

2009

“A través de la pluja”

Tinglado 1

Moll de Costa del Port de Tarragona, Tarragona.

“A través de la pluja”

À Cent Metres du Centre du Monde, Perpignan.

2008

“A través de la pluja”

Museu Agbar de les Aigües, Cornellà de Llobregat.

2006

“Silenci i Plaer”

Àmbit Galeria d'Art, Barcelona.

2004

“Intimitats col·lectives”

Ajuntament de Castelldefels, Castelldefels.

2003

“Intimitats col·lectives”

Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics, CAATEEB, Barcelona.

“L'art com a excusa”

Universitat Autònoma de Barcelona, Cerdanyola del Vallès, Barcelona.

1998

“De Paul Auster a Federico García Lorca”

Centre Cultural Estació, Castelldefels.

1994

“Dies i miratges”

Centre Cultural Tecla Sala, L'Hospitalet.

“Silenci i Plaer”

Àmbit Galeria d'Art, Barcelona.

1991

Exposició de pintures sobre paper

Can Vallhonrat, Cornellà de Llobregat.

1990

“Portes eròtiques”

Capella de l'antic hospital de la Santa Creu, Barcelona.

1989

“Eros a la tardor”

Galeria Artual, Barcelona.

1987

“Arrels en el mirall”

Galeria Art Ginesta, Sitges.

1984

“Cap futur no pella sense angoixa”

Galeria d'Art Dau al Set, Barcelona.

1983

Exposició a l'Institut d'Estudis Nord-americans, Barcelona.

1981

“Aura de capvespre”

Galeria Joan de Serrallonga, Barcelona.

1978

“Retalls de nit”

Galeria Nàrtex, Barcelona.

1972

“Crits”

Galeria As, Barcelona.

1971

Exposició a la Llibreria Cinc d'Oros, Barcelona.

Escultura pública

2012-2015

Escultura per al premi Català de l'Any
El Periódico de Catalunya

2012

Escultura *Camí*
Museu Can Mario d'Escultura Contemporània, Fundació Vila Casas, Palafrugell.

2011

Escultura per al premi Català de l'Any
El Periódico de Catalunya

2010

Escultura *Ignot*
Biblioteca Marta Mata, Cornellà de Llobregat.

2006

Escultura *Absències*
Palau de Congressos, Alp.

2003

Escultura *A Joan García Nieto*
Cornellà de Llobregat

Escultura *So*
Fundació Fran Daurel, Barcelona.

Escultura *Dona d'aire*
Cabrils

Escultura *Núvols*
Parc de la Riera de Sant Climent, Viladecans

Escultura *Porta del temps*
World Trade Center, Cornellà de Llobregat

2002

Escultura *Dona*
Castelldefels

Escultura *Homenatge a Lluís Companys*
Castelldefels

Escultura *Triada*
Castelldefels

Escultura *Diàleg (Homenatge a Ernest Lluch)*
Presentada a l'Auditori de Barcelona amb motiu de la cloenda de l'Any Internacional de la Cultura per la Pau
Instal·lada definitivament a la Facultat d'Econòmiques de la Universitat de Barcelona

Escultura *Trilema*
La Llagosta

Escultura *Imaginació*
Biblioteca Municipal
Cabrils

2000
Escultura *Àmbit*
Cabrils

1999
Escultura *Flama*
Nou Barris, Barcelona

Escultura *Senyera*
Castelldefels

1996
Escultura *Espai per la pau*
Cornellà de Llobregat

1994
Escultura *Zigurat*
Biblioteca Municipal d'Horta
Barcelona

1993
Escultura *Homenatge a Joan Miró*
Cornellà de Llobregat

1992
Conjunt escultòric *Geometria d'ombres*
Parc de l'Àrea Olímpica de la Diagonal
Barcelona

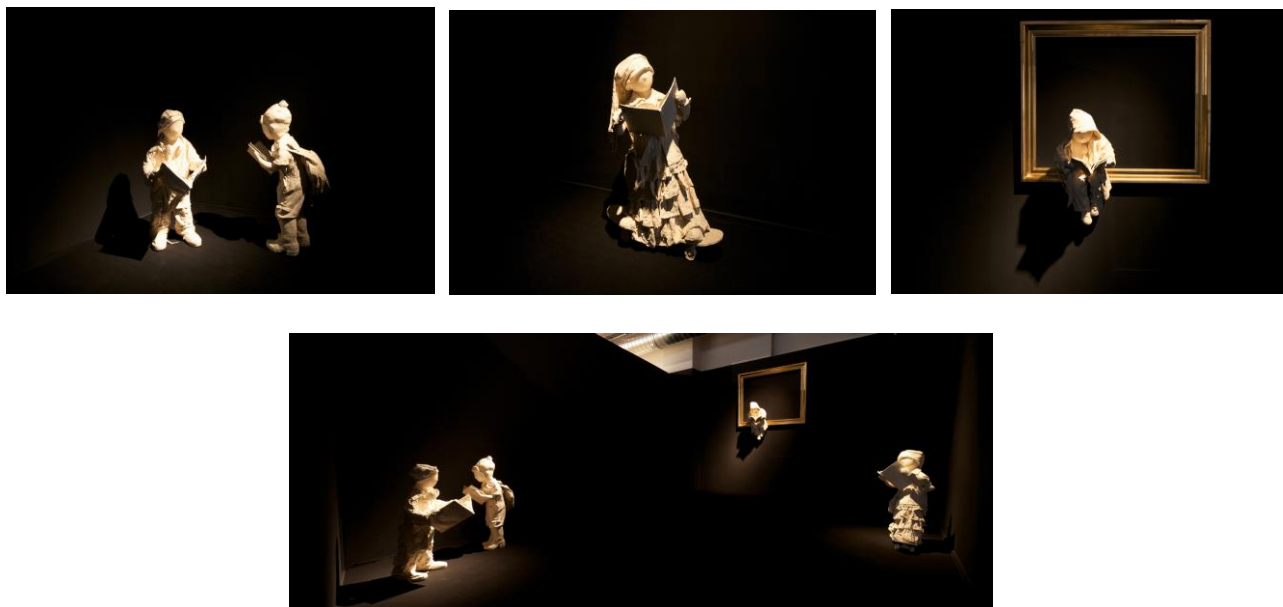
Cyril TORRES.

NIVIS

Cyril Torres (Barcelona, 1969), artista i gestor cultural (director artístic del festival Flors i Violes) treballa la pintura, el collage, la música i les relacions interculturals.

La seva proposta actual, emplaçada a la Sala Empordà, és un treball d'instal·lació compost de 4 peces pictòriques distribuïdes entorn de l'espai (un espai que recrea un habitacle intemporal i irreal, dominat per la tenebra): maniquins infantils de 90 cm d'alçada, aprox., caracteritzats com a infants de la nostra època contemporània i absorts en l'activitat de la lectura, amb un llibre a les mans.

“NIVIS” (del llatí, “neu”, al·legoria de la puresa) converteix l'espectador en un voyeur, testimoni casual de l'encontre íntim entre lector i literatura, candidesa i experiència, en una instal·lació pictòrica de components escenogràfics.

ESPAI
VolART
BARCELONA

ESPAI
VolART2
BARCELONA

FUNDACIÓ VILA CASAS

CAN
FRAMIS
BARCELONA

Espai Volart / Espai Volart 2
Carrer Ausiàs Marc, 22
08010 Barcelona
Tel. +(34) 93 481 79 85
espaiolart@fundaciovilacasas.com

CAN
MARIO
PALAFRUGELL

Museu Can Framis
Carrer Roc Boronat, 116-126
08018 Barcelona
Tel. +(34) 93 320 87 36
canframis@fundaciovilacasas.com

PALAU
SOLTERRA
TORROELLA

Museu Can Mario
Plaça Can Mario, 7
17200 Palafrugell (Girona)
Tel. +(34) 972 306 246
canmario@fundaciovilacasas.com

Museu Palau Solterra
Carrer de l'Església, 10
17257 Torroella de Montgrí (Girona)
Tel. +(34) 972 761 976
palausolterra@fundaciovilacasas.com

www.fundaciovilacasas.com